

тичныхъ, для польской людности користныхъ измѣнъ, икъ видъ природной силы. Що сей такъ значный изростъ польской людности въ Галичинѣ не бувъ лише природный, показує ся въ спису людности за сѣмьдуючу добу 1869 до 1880. И такъ, коли польска людность за 12 первихъ лѣтъ (1857—1869) изросла о 25% , то за 11 сѣмьдуюющихъ лѣтъ (1869—1880), отже въ противу часу, лише о одинъ рокъ довошого, изросла польска людность лише о $8\cdot35\%$, тымъ чесомъ, коли за той часъ наимѣть руска людность изросла о $8\cdot85\%$ (с. в. о $0\cdot5\%$, больше, икъ польска), загальна людность о $9\cdot7\%$, а христіанська о $8\cdot6\%$. Якъ небудь людность въ лѣтахъ 1869—1880 изросла егосунково значно менше икъ въ лѣтахъ 1857—1869, то всеажъ таки измѣна изросту людности польской $6\cdot25\%$ (въ 12 лѣтахъ) на изростъ тоижъ людности о $8\cdot35\%$, (иъ 11 лѣтахъ) есть вжъ видто велика, щобъ першій изростъ (о 25%) можна назвати природнымъ, тымъ больше, що въ р. 1869 до 1880 не вайшло нѣчого такого, щобы природну плодность польской людности могло такъ раптовно зменшити.

Варбеть рускомъ людности держався въ одній (1857—1869) и въ другої добѣ (1869 до 1880) менше болѣе однаково, въ першої за 12 лѣтъ вбѣльшился о $10\cdot8\%$, въ другої за 11 лѣтъ о $8\cdot85\%$, але въ першої добѣ бувъ онъ о 6% , меншій отъ варосту загальнои людности, а майже о 4% , меншій отъ варосту христіянской людности; въ другої же добѣ бувъ несповна о 1% , меншій отъ варосту загальнои людности, о $0\cdot2\%$, болѣшій отъ варосту христіянской, а о $0\cdot5\%$, болѣшій отъ варосту польской людности. Въ першої добѣ (1857 до 1869) зменшився стосунокъ рускои людности въ Галичинѣ въ $44\cdot7\%$, на $42\cdot7\%$, отже о 2% , а въ другої добѣ (1869—1880) сей стосунокъ ($42\cdot7\%$) не только удержався, але поднѣсся на вѣть незначно о $0\cdot1\%$, на $42\cdot8\%$. Причины сихъ объявовъ пояснили мы вже попереду. Тутъ додамо только кѣлька словъ. Зъ того, що руска людность въ лѣтахъ 1869—1880 не подалася еще болѣше назадъ, можнабы вносити, що ви станъ політичний улучшився въ прирвнаню до попереднихъ лѣтъ. Тымъ часомъ се можна въ невеликоЯ часті сказати толькo про станъ економичный, именно о столько, що отверзенъе народа и праця рускои интелигенціи надъ просвѣтою народа бѣльше освѣдомila нардь въ справахъ економичныхъ и політичныхъ. На дѣлѣ однакожъ осталися виѣшній обетановы політичний, а почасти и економичний, коли не горшимъ, то бодай такими самими якъ и попереду. Межинародна борба межи Поляками а Русинами велася дальще и въ сихъ послѣдніхъ лѣтахъ, наїть завязтьйше, якъ впередъ, а кто въ сего користавъ се показує статистика: въ той часъ взросли жиды въ Галичинѣ въ 1857—1869 о 28% , въ 1869—1880 о $19\cdot22\%$, а въ цѣломъ періодѣ отъ 1857 до 1880 якъ о $52\cdot8\%$! Сї цифры говорятъ, думаємо, досить ясно, кто користавъ *duobus litigantibus*. Годилосьбы, щобы Поляки застанивались надъ тими цифрами и побачили до чого веде ихъ шовинистична політика.

(Дальше буде.)

Архієрейське Посланіє.

Преосвященный Епископъ Сильвестръ ро-
въславъ сими днами свое „Архієрейске Посла-
ніє“ до Всеч. архіепархіального Духовенства
и Вѣрныхъ, котре своимъ содержаньемъ рож-
нится отъ звичайныхъ архієрейскихъ посла-
ній иъ тѣмъ, що Епископъ порушув въ своїмъ
посланію такожъ отношенія политичній руского
духовенства и народу.

Посланіє свое почиває Епископъ вгадкою
о уступленю ВПр. Митрополита Іосифа. „Не-
изведанымъ и невглубимымъ судамъ Божи-
мъ — пишеться въ Посланію — поддаваясь Ихъ
Превоходительство Преосв. нашъ Митрополитъ
киръ Іосифъ Сембрзтовичъ, мужъ для своихъ
честнотъ, наукъ и побожности твкъ ту въ на-
шомъ краю, якъ не менше въ Римѣ знаный
и поважанный, складающи свое достоинство въ
руки Его Святости Папы Римского, Головы
святої нашей католической церкви, а равомъ
и Его Величества Наймилостивѣйшаго нашего
Цѣсаря, яко щиропреданный и вѣрный сынъ
святої католической церкви и державы, ста-
тымъ повнымъ увѣренiemъ, що Его Святость и
Его Величество въ Своїй мудrosti не оста-
влять руской церкви безъ своего покровитель-
ства. И дѣистно такъ сталося. Святѣйшій Отецъ
Папа Левъ XIII принялъ благосклонно реви-
гнацію Его Превоходительства Митрополитъ
киръ Іосифа; а не хотчи допустити, щобъ
таки ровнегла Архіепархія утероѣла хотьбы и на-
короткій часъ въ своїмъ управлению, усмотривши
въ Своїй мудrosti надати їй управителя съ
полною властю, поставляющи на мѣсце усту-

плющего Митрополита — Администратора Апо-
стольского. На теперь возвратить Онь свои ла-
екий очи на нашу смиренность и въмъ по-
ставить нового Митрополита, понѣривъ Намъ
съ Достоинство слѣдующимъ письмомъ.* (Тутъ
следуетъ изъ латинскаго оригинала и изъ русской
перевѣски письма папскаго, подписаны кардиналомъ
Мертелемъ.)

Дальше пише Епископъ: «
Тымъ письмомъ Святейшій Отець Папа Левъ
XIII поставленный на высотѣ божественной
стражи о стадѣ Христовомъ, икъ и ихъ Вели-
чество найвысшимъ постановленіемъ, въ дни
14-го жовтня с. р. благоволили зарадити даль-
шому управлению Архієпархіи; а такъ вложили
на Нашій слабосильній рамена многотрудну за-
дачу Администрації сея обширной Архієпар-
хіи. Но Всеизыній, Котрый промысломъ сво-
имъ накладає довжности и труды, удѣлилъ за-
разомъ и потребній силы ихъ носити. А то
насъ одушевляє и склоняє въ покоръ подчи-
нитися волѣ Божій и Нашой найвысшей вла-
сти духовній и свѣтской.

Обнимаячи управление Архиепархии возвра-
таемъ увагу Всечестного Духовенства и Воз-
любленыхъ во Христѣ братії на слова св. А-
постола Павла къ Ефесамъ (4. 1.): „Молю
убо васть о Господѣ достойно ходити званія, и въ
неке званій бысте“. — Званіе же Наше есть
важне, задача наша яко католиконъ Русинівъ
есть велика. Она выражена въ словахъ Папы
Урбана XIII: „O mei Rutheni! reg vos ego Oriens-
tem spredo convertendum.“ (О мои Русины, на-
вась я покладаю издѣю до изверненія Востока).
Тою то гадкою повинній мы переняться и

Въ той цѣли Епископъ поручавъ Духо-
венству образованьемъ, молитвою и дѣлами
стались „содею землѣ, сиѣтомъ мира“, при-
мѣромъ для вѣрныхъ. „Належитъ такожъ и
вѣрныхъ своихъ въ проповѣдяхъ и катехиза-
ціяхъ въ св. кат. вѣрѣ утверждати, до працѣ-
витости, тверзости, морального житя накло-
нити, имъ своимъ примѣромъ присвѣчтати,
особенно же св. кат. вѣру все и всюду явно
вызвинавати, а всего того уникати, що могло бы
другихъ соблазнити. То есть нашимъ найвыс-
шимъ обовязкомъ: выполнения того обовязку
вымагає бѣть нась совѣсть; бѣть того зависиме
моральне и материальне добро нашего народа.
Той обовязокъ становеся для нась тымъ лекшимъ,
понеже маємъ сильныхъ къ тому покровите-
лѣвъ: Святѣйшій Римскій Престолъ и милос-
тивѣйше нами владѣючу Династію. Святѣй-
шій бо Отець Левъ Папа XIII любить нашъ
св. обрядъ, и Его особеною отцѣвскою ста-
ранностею есть, щобы той нашъ величавый
обрядъ поднести и въ его повной красотѣ
удержати. Доказомъ того есть перестроеніе
монастыря Василіанского въ Grotta ferrata
коло Риму и поднесеніе тамъ нашего св. обря-
ду до Его первѣгной красоты, неменше
поднесеніе собратій нашихъ Болгаровъ въ
церковномъ взглядѣ; — впрочемъ чувства
Святѣйшаго Отца къ нашему св. обряду вы-
раженій суть докладно въ енциклицѣ „Grande
tipus“, устанавливающей праздникъ нашихъ СС.
Апостоловъ Кирила и Методія. А комужъ суть
незнаний добродѣйства для нашего руского на-
рода и нашей руской церкви милостивѣйш-
ими владѣючими Династіи? Поминувши все
давнѣйши добродѣйства яко загально всѣми
добре знаний, — щоденно можна вычитати въ
часописяхъ о новыхъ щедрыхъ дарахъ Его
Величества Цѣсара Францъ-Іосифа I для на-

Величества Цѣсаря Францъ-Іосифа I для на-
шихъ церквей и школъ.

Дальше пригадуемъ Вамъ Всечестній Отцѣ и Воалюблений во Христѣ Братя на слово Спасителя: „По семъ познаютъ васъ, яко мои ученицы есте, аще любовь имате между собою“. Любовь христіянска есть подставою цѣлої науки Христовой; въ любви Бога и ближнѣго по словамъ Спасителя почиваютъ законъ и пророки. Упоминаемъ протое Василія Всечестній ОО. и Воалюблений во Христѣ Братя, щобы Вы передъ всѣмъ межи себой жили въ любви и вгодахъ, взаимно себе вспомниали и помогали словомъ и дѣломъ т. е. н

и помагали словомъ и дѣломъ т. д. лише о любвѣ, якъ то гдекотрій роблять, роа правляли, но такожь въ бурливомъ житю прѣжнородныхъ отношеняхъ тую любовь практическо сповняли, що вправдѣ есть труднымъ но при доброй воли и помочи свыше дастесь осуществити, а на тѣмъ власне почиває высота Христової науки. „Се что добро, или чѣ красно, во еже жити братіи вкупѣ“. И дѣстно, чи може бути щось краснѣйшого, що ѿ приятѣйшого, якъ любовь и згода меж братими. Два народы побратимчи живуть на сь на земли однѣй. Яко Русини любїмъ свой народъ, плекаймо свою роіну мову, а ви галомъ руску народностъ, но почитаймо и народность побратимчу польскую. Два обряды католический суть на нашей земли. Любѣмъ св. обрядъ рускій, но почитаймо и латинськіи служимо одному Богу, съмъ членами одної св. католической Церкви, котрои Головою есть Святѣйший Отець Папа Римскій — всѣмъ намъ предлежить одна и та сама цѣль; почитаймо и любѣмся взаимно и вспираймо один другого въ трудной нашей задачѣ. Дѣлай-

по крайней мѣрѣ мы въ нашей стороны все, чтобы любовь братию въ правдиво христіанскомъ имѣлъ могло віщевити, искоренити и выпелкити, а уничтожити всѣго, что могло бы бути уважающимъ поводомъ неугоды между народами братними народами, въ тѣ годы, и вода многа не може угасити любви, и рѣки не потопитъ ея" (Писма польскій 8. 7) и съвѣнити слова книги премудрости: "украсиши и стахъ красна (душа) предъ Господемъ и человѣки единомысліемъ братій, любовию искреннихъ" (Сир. 25, 1).

Подъ конецъ Епископъ препоручилъ Духовенству, чтобы въ богослуженіяхъ поминало его словами: "о бого любивомъ Епископъ нашомъ киръ Сильвестръ" до часу, доки Царя и Цѣсаря не вмѣнить управы архиепархіальной церкви, и чтобы его "Архиерейске Посланіе" прочитало въ церкви подчасъ литургии избраннымъ вѣрнымъ.

Переглядъ часописей.

Выборы до сойму мають отбутися въ цвѣтнію слѣдуючого року. Такъ звѣщаютъ польскія газеты, хотій заразъ самій додаєтъ, что сей речинецъ еще не цвѣтний. Мимо того справа соймовихъ выборовъ вже живо обговорюєся такъ въ центральному выборчому комитету польскому якъ и въ польскихъ часописяхъ. Не диво, что тутъ заразъ сходитъ бесѣда на Русиновъ и на "рускую справу". Подъ впливомъ обрадъ, який велисѧ въ тѣмъ взглядѣ на послѣднію засѣданію польского центр. комитету выборчого для всходної Галичини назначавъ такъ *Dziennik pol.* якъ и *Czas* свое становище въ "справѣ рускѣй".

поднесли зѣстну ботку "Русиновъ и народови". Алежъ бы прокъ та "рускаго" клубу бувбы изъ тоби, а та рускій посы, — чѣмъ отклъ засѣданію рускаго клубу бувбы той, що бувба позиція фантастичною организацію въ голову, зъ котрѣй болѣй вѣтъ промовіли по рускимъ. Політическій справа руска буде остаточно залежати таєшъ только заходи! Для фальшиво залежати себѣ, що нема жадного "шахтала" результатъ буде одинакій. Кто та наша Епископъ ябо и кто та настъ таємъ обманювати себе и шукати въ спробахъ реального результату фантастичнаго? Руки шого крою: (клубъ дотеперішніхъ Русиновъ) въ соймѣ, въ газетахъ и твореніяхъ рускому будуть ити все тутъ фокуси приклади. Розумъ політический ізаже иже вони шукати лише реальниє фактори ажъ твореній особами, котрї вже зможуть русинъ буди такъ и мускатъ зборите Польши цѣ мають готову нахву для тихъ Русиновъ назвутъ ихъ "Рагаде-Кільцемъ" называли тыхъ членовъ клубу солдати, держаний, котрї першу покликавши рускій рдъ. Русини правдиво и вони въ своихъ рукахъ держать узьгу руку будуть уважати тако вытвореніе фантастичнімъ експериментомъ шахтингомъ за улудами и твореніємъ якихъ буде тогоды оправдане, колибъ дѣлиться буде сумна, що не показували бы тако жадно въ прикорні ситуації, жадного вибу въ дужності. Тымчасомъ дѣло стоять вони цесь о головну зраду стався.

Переглядъ часописей.

Выборы до сейму мають отбутися въ цвѣтию слѣдующого року. Такъ звѣшаютъ польскіи газеты, хотїй заразъ самій додають, что сей речинецъ еще не певній. Мимо того справа сеймовихъ выборовъ вже живо обговорюєся такъ въ центральному выборчому комитету польскому якъ и въ польскихъ часописахъ. Не диво, что тутъ заразъ сходитъ бесѣда на Русиновъ и на "рускую справу". Падъ впливомъ обрадъ, який велисѧ въ тѣмъ взглядѣ на послѣдній засѣданію польского центр. комитету выборчого для восточної Галичини назначає такъ *Dziennik pol.* якъ и *Czas* свое становище въ "справѣ рускѣй".

Dziennik pol. сѣдає на питецкій триножокъ державної будучности польской и руской и по-сля сего мѣритъ Русиновъ. Онъ поминає тыхъ, що рѣшучо стоять за єдностею съ Россією и дѣлить Русиновъ на днѣ партії: "Одна партія твердша и радикальнѣйша, т. зв. "украинофильска", стремить до самостойности Руси и стає въ опозицію заровно противъ ідеї Польщѣ якъ и противъ ідеї панросійскаго панславизму. Друга партія, згодлива и спокойна, жіє традицію тихъ идеаловъ, що передъ р. 1848 одушевляли всѣхъ правыхъ обывателівъ краю и лучили ихъ нероздѣльною звіздею въ супольной працѣ, въ жертвахъ для отчизны и въ страданяхъ за то, що найдорожче для кожного чоловѣка политичної свѣдомости. — Съ сею другою партію не будо,

чи мають готову наху для тихъ. Реки назвуть ихъ "Рагаде". Въ 1848 р. называли тыхъ членовъ клубу польской державной, котрій черезъ покинувши рускій рдъ. Русины правдиво и честно въ своихъ рукахъ держать узла руки будуть уважати тако вытвореніе како фантастичнѣйшъ экспериментъ шакутичнене за улудоми и твореніе якій буде тогды оправдане, колибъ дѣлобутъ буде сумна, що не показувальбы тежъ виду въ прикрай ситуаціи, жадного виду въ будучность. Тымчасомъ дѣло стоять виникнеть о головну зраду ставше безперечнымъ ферментомъ политичніхъ въ рускихъ літичніхъ свѣтѣ. Поводи же бѣзъ зупинки ступає процесъ розвою, розклю и въ "всего". По такому представленію скаже писуватель *Czas* у приступакъ до виходу въ час: "Пождемъ терпеливо, а скоро чи отбуваючою течерь процесъ самъ природою способомъ мусить вытворити новы польській, съ котримъ можна буде зажечи нѣкто намъ не зажне, що се будуть Ruthenep", политичній маріонетки въ рускихъ. Такій природный продуктъ польській, хочбы сразу бувъ и якъ слабы, мати нѣжъ всѣ найефектовиції функціи, бути познѣйше доведе до певныхъ въ доказаннії ресобовъ".

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛІТВУЧІ

Австрійско-Угорска Монархія

(Перше засідання палати послів ри-
жавної) отбулося вчера, дні 5 л. гру-
стерь скарбу дръ Дунайскій та
р. 1883. Недоборъ выносить около 22 хи-
(Миниме уступлене гр. Гогенштей-
газеты разголосили буди вѣсть, що гр. Го-
намѣрля зложити свой мандатъ и
теперь зъ житя політичного. Гр. Гоген-
штейн вже вѣсть

(Ческа приватна школа въ Вѣдни) разголосу наробила отъ недавнаго сюда же спраша. Въ Вѣдни живе колѣсомъ три ховъ; они мають тамъ много своихъ ученикъ иже ишими также товариства школы чешскыя. Тоє товариство пажѣрадо уѣхало изъ округа Favoriten, дуже численно зажимано хами, заложити на власній кошт чисту родну. Низшо австрійска рада школы послась тому, задля того, що будто бы замокъ школы въ Вѣдни загрожувало поганій характерови Вѣдни! Товариство „Кошель“ рекурсъ до министра проснѣти, и томъ спираю въ користь Чеховъ, на вѣстѣ законной; законъ именно дле свободу приватній школы, если только не злодіи перешкода зо взглядомъ педагогическимъ случаю такого рода перешкоды незадолго низшо австрійской рады школы та же стичнои прасы суть бѣльше политическими. По оповѣщению рѣшения министра при Конрада, рада школьна еще разъ училище министрови представление противъ чешской школы въ Вѣдни. Однакожъ на иное въпередъ сказати, що министерство не рѣшено въ той справѣ.

ЗАГРАНИЧЬЯ.

Россія. (Новый титул и
вительственному Вѣстнику" присвоен
титулъ царя „Государь Туркестанскій"
окомъ гербъ пожаловано также гербъ
стянской.

(*Безпорядки студентскій*). Правда, сказано, было о безпорядкахъ студентовъ въ Харкѣ и въ Кіевѣ. Урадове спрашиваются: „Въ харкѣвскомъ университѣтѣ быво въ ветеринарномъ институтѣ беспорядки. Студенты университету изъ „сходки“, щобы высказать сіи чуты казанскими и петербурскими. Противъ завозвано поліцію и войску. Университеты разойшлись до сить шкадъ, а ветеринарномъ институтѣ студенты изъ ції и войску. Арестовано 93 студента ветеринарного института. „Сходки“ ухвалили, щобы студенты

такъ долго продовжали непорядки, доки не будуть замкненіи всѣ университеты и всѣ институты. На похоронѣ одного свого товарища студенты ветеринарного института выправили манифестацію: надѣялись помршего товарища выголосили публичною промовы, а на другій день грозили инспекторовамъ и той завѣзвали противъ студентіи поліцію и войско. Въ кіевскому университѣтѣ збрани студенты одного дня разбѣшились на завѣзваніе ректора, але третьего дня збранились заново и попечителю музѣю изъзвати поліцію и войско. Въ обоихъ университетахъ харківскому и кіевскому выклады не перервани. Неофиціальны газеты не смѣютъ подавати вѣстей о студентскихъ беспорядкахъ, а могутъ лишь перепечатывать донесенія "Правительственного Вѣстника".

Россійскій мин. спряталъ заграницъ Гирсь мавъ авдіенцію у короля італійскаго, у королевъ и у папы и конферуясь съ кард. Якобиніемъ.

Римска рада стану рѣшила не выдати Австріи Триестенцѣ, арестованыхъ въ Италии за участіе въ атентатахъ триестинскихъ.

Нѣмеччина. "Norddeutsche Allg. Zeitung" сконстатувала минувшаго тыждня, что Поляки бажають притомъ вѣйни Австріи (и Нѣмеччини) съ Россіею. Nordd. Allg. Zeitung цитує слова львівської Газеты "Narodow-on", котра, сумуючи по поводу того факту, что Гирсь вступивъ до Берлина, заявляе, что хочь цѣлый свѣтъ бажае мира, Поляки повинніи бажати вѣйни и то вѣйни, котромъ та тромъ були польській край! Наведеніемъ отзыволъ Nordd. Allg. Zeitung, хоче очевидно сконстатувати, що Поляками существуетъ "Insurrections-Partei", котра старається за всяку цѣну похищать Австрію до вѣйни съ Россіею.

Італія. Палата послѣдовъ принялла одногодо выправиційской комісіею проектъ адресомъ до короля, въ отповѣдь на его послѣднюю тронову промову. Въ адресѣ указано мѣжъ виншими, что Італія бажае пріязнныхъ мѣжнародныхъ отношеній, опертихъ на поспѣльномъ пошанованию оболвікъ и правъ; она не забувае, что кождый цивілизований народъ мусить дбати о удержаніи мира, о сколько не скорблютъ его интересы и его достоинство.

Франція. Voltaire доносить, что Франція замѣтила съ Россіею скликати межнародну конференцію для урегулізаціи справъ египетской Франції неудоволія зъ поступованиемъ Англіи, котра хоче отнять її впливъ политичкій въ Египтѣ.

Іспанія. Правительство открыло заговоръ Карлистовъ; увязлено до 60 осбѣй, головно роботниківъ.

Египтъ. Судъ военный египетскій засудилъ Арабі-пашу на кару смерти по формальному переведеню въ минутовомъ розправѣ. Кедивъ зараль же змѣнивъ кару смерти на дожизненное выгнаніе зъ Египту. Англія була за занеханьемъ процесу.

НОВИНКИ.

— Гр. Янъ Замойскій, — якъ телеграфуютъ зъ Вѣднія до вышніхъ Reform-ъ — откликає на налаганье дра Смолкіи свою резигнацію зъ посла до ради державной.

— Зъ Вѣднія пишуть намъ: Вир. Митрополитъ Іосифъ пріѣхавъ тутъ 23 падолиста (въ четвергъ) вечеромъ и зайхавъ інсигнії самъ одинъ до гостини Магакергофъ. Слѣдующого дня слухаютъ службы божии въ церкви св. Стефана, а въ вѣчеръ выѣхавъ разомъ съ своимъ своякомъ дромъ Литинськимъ (авокультантомъ зъ Корнайбурга) до Пешти по авдіенцію до Цѣсара, где бувъ почестно и ласкаво принятъ. Зъ Пешти вернувшись митрополитъ 27. т. ж. (въ понедѣлокъ) вѣчеромъ до Вѣднія, и пріѣхавъ на другій день въ гостиню ріжий особы, а именно ректора синодального духовного семінарія дра Пелеша и о. Пюрка, полковника Семброніца и др. По похудиніи того самого дня отправилъ митрополитъ поспѣшнимъ потягомъ въ Римъ, прощаній на автобіи полудневомъ тутешніми Русинами. Митрополитъ пойхавъ самъ одинъ, бо о. Максимовичъ, замолденный на капелліи, не явивъ задня слабости. Теперъ старається о походѣ митрополичкій капелліи о. Комарницкій, докторандъ зъ Франції, котрый незававомъ складає тутъ послѣдне ригорозумъ.

— Въ Калушѣ въ судѣ поѣтвовомъ отбуявся розправа противъ селянина зъ Небыловъ, Василія Янинука, обжалованого за то, что въ своїй хатѣ читавъ селянамъ рускій книжкы и "Батьківщину", що отже будьтоби удержуя покутну читальню. При ревізії були ему забрали книжкы и газеты, а судъ увильнивъ его отъ закиненого ему переступленія.

— Арештованъ. Яко подозрѣннаго о агітациї соціалістичкій арештували поліція зновъ одного члена шевскаго, Клемка.

— О. Йозефъ Яниницкій, парохъ въ Гануровицѣ по поводу 50-літнаго ювілею свого душпастирства получивъ архієрейскіе благословеніе и дозволеніе ужинати крилошанскіхъ отзнакъ.

— Товариство "Академіческій Кружокъ" має честь подати до вѣдомости В.П. Родимцеву, что Вечеръ съ таціями, устроюваный що року товариствомъ, отбудется сего року въ четвергъ для 20 січнія (1 л. лютого) 1883 въ великой сали "Народного Дому". — Во Львовѣ въ листопадѣ 1882. Волод. Дубининъ, предѣдатель "Акад. Кружка".

— Музикально-драматичкій вечерокъ устроены въ минувшу суботу, выпавъ дуже хорошо. Отчагъ ступ. філь. Конорудза, "О посланію Т. Шевченка" бувъ дуже отаранно обробленый; декламации вышли добре, а хоръ співавакъ мусить на загальніе жаданье два нумера зъ програмы зими въ квотѣ 12 зр. бѣть себе, Спасобцѣ и противъ Ацієнди Ассоциатрите, дальше противъ

повторити. До оживленія патріотичнаго руху въ "Академіческій Кружокъ" много причиняется заразный послѣдніи часами (въ мыслѣ §. 2. статутѣ) "Кружокъ музичній", до котрого належить около 30 товарищъ.

— На дѣт. т. зв. святоюрскій стипендіи по 100 зр. для Руспійськ-правниківъ розписаный конкурсъ съ речицемъ до 31 л. грудня.

— О. Пелешъ, ректоръ вѣденської рускій семінаріи выѣздывъ при єбніи вереска до Загреба, запрошенній кардиналомъ Михайлівичемъ. Кард. Михайлівичъ оферувавъ о. Пелешу епископію въ Крижовану. О. Пелешъ має выпросити собѣ часу до намислу, але до нинѣ еще не давъ рѣшучої отповѣді и зъ той причини епископію въ Крижовану досѣ еще не обсаджене.

— Русинскій комитетъ выборчій, зложенный въ Русиновѣ всѣхъ отѣній, утворившися во Львовѣ за ініціативою рускіхъ пословъ соймовихъ и за згодою "Ради рускок" для переведенія выборовъ.

— Зъ Івана пишуть намъ, что директоръ кіевского театру заангажувавъ на три недѣли українскую трупу підъ дирекцією Марка Кронівницкого. Огнь 13 або 14 л. грудня розпінутся українські представлення. М. Кронівницкій постануть на сцену колька штука доси еще не граныхъ, мѣжъ іншими свою драму "Глітай або Павукъ", напечатану въ першомъ томѣ зборника его творівъ драматичніхъ.

— Зъ Івана пишуть намъ: На Саджаву, власності Гізель гр. Стадіонъ, получивъ 15 падолиста съ р. презенту о. Володиславъ Павукъ зъ Пеховки, членъ видѣлу ради повѣтової въ Богородчанахъ. Всѣ круги рускій ради зъ того, что та важна позиція дбала такъ ревному Русинові, якимъ есть презентантъ.

— Зъ підъ Кутъ пишуть намъ: Пріятну несподіянку зробивъ намъ кутскій аматорскій кружокъ драматичній. Для 26 л. падолиста отбулось въ салі касини представленіе театральне. По короткій комедії польської "Na wiedku" отображену зъ звѣстку оперету "Наталку Полтавку". Гості зборалося значе число: інтелігенція мѣщанія, до-крайні священики селяніе; — доходи на бѣднихъ школлярѣвъ бувъ номалый. Само представленіе "На талки-Полтавки" вишло підъ кождымъ взглядомъ дуже добре. Головну ролю Наташки отографа п-нъ К. (Полька) съ житіемъ и правою, а хорошимъ и милымъ своимъ співомъ вызвала велике вдоволеніе у публіки. П-нъ М. Ч. (Полька) ровно удачно отографа ролю Терпилія. Панове К. (Русинъ) въ ролі возного, п. В. (Полька) въ ролі Петра, п. Ск. (Русинъ) въ ролі Миколи и п. Ст. (Русинъ) въ ролі Макогоненка, — отдали свою роль дуже удачно; Макогоненко убавивъ публіку доволю. Всѣ аматоры виличили свою роль знаменито, и особено съ патинскомъ підносимъ признанье, що обѣ п-нъ К. и Ч., хочь Польки зъ роду, дуже плавно и чисто висловлялися по рускій. Кружокъ драматичній думає и на будуще давати представленія въ рускому и польскому языцѣ.

— Замѣтимо, что противъ рускимъ представленіямъ виступили були гдяєвъ шовинистичній оданицѣ, але они були за малосильніи, що заколотити гармонію кутскон інтелігенції, о котрой та гармонія сбѣдчать аматорскій представлена драматичній.

— Мися тверезості отбулася для 14 (26) падолиста въ Козёвой, скільского деканату. На мисю прибули съ походами о. Устіяновичъ зъ Головецькимъ, Галіконськимъ зъ Либохоры, Куликъ зъ Коростова. Для народа дуже численно збраного зъ докрестніхъ сторобъ отслуживъ литургію о. Алекс. Мироновичъ зъ Орави въ сослуженію о. Устіяновичъ, Лучаковскаго, Галіконскаго и Кунинъ. Проповѣдали о. Тома Березовскій, Вас. Давидчикъ и Мартинківъ. До братства тверезости вислоило множество людей.

— Нова церковь здвигнена с. р. коштомъ малолюдної громады а ревнімъ заходомъ о. Т. Полянскаго въ Дороговій маломъ, куликівскаго деканата.

— Товариство днієвникарѣвъ безъ ріжницѣ народности для взаимної матеріальна помочи завязується во Львовѣ. Товариство має задачу утворити фондъ, зъ котрого членамъ видали съ запомоги на случай хороби, на случай недостачи заняття, пенсії емірітальній для днієвникарѣвъ, ихъ вдовъ и спрѣтъ.

— Именованія учительни, Кр. рада шк. именованія дѣти: учит. школъ статовихъ: Леона Муракевича въ Нагачевѣ, Іва. Миланича въ Выхотахъ, Григ. Тшеснівскаго въ Аксманічахъ, Мих. Рейнаровича въ Марківцяхъ, Іва. Бачинського въ Слідникіяхъ. Дѣти: учит. школъ фізіальнихъ: Ант. Марковскаго въ Кам'янцѣ малой, Вас. Стогоринського въ Чорторії и Францішку Вінцеръ въ Рожнівѣ.

— Письменинія попыткы клазуровій для кандидатовъ на учительни гімназіальнихъ розпочнуть 28 л. грудня с. р.; опбеля отбуватися будуть попыткы.

— На смertь засуджено во Львовѣ Владислава Домбровскаго, родомъ зъ Конгресовки, бувшого служачого въ касинѣ жовковскому за скрытоубіство жіда, жідівки въ жідівской олужницѣ. — Туда-севича, минного скрытоубівника жідівки Альтенбергову во Львовѣ, увильнивъ судъ на подставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ.

— Для рускихъ бурсъ въ Тернополі П. Т. "Общій робітничо-кредитон" Заведеніе для Галичини и Буковини" прислали сима драми книжочку щадини на 40 зр., — за що на сїмъ місції П. Т. Заведенію прилюдно складає поділка. — За віддала Бурсу дра В. Лучаковскій.

— О. Йозефъ Яниницкій, парохъ въ Гануровицѣ по поводу 50-літнаго ювілею свого душпастирства получивъ архієрейскіе благословеніе и дозволеніе ужинати крилошанскіхъ отзнакъ.

— Товариство "Академіческій Кружокъ" має честь подати до вѣдомости В.П. Родимцеву, что Вечеръ съ таціями, устроюваный що року товариствомъ, отбудется сего року въ четвергъ для 20 січнія (1 л. лютого) 1883 въ великой сали "Народного Дому". — Во Львовѣ въ листопадѣ 1882. Волод. Дубининъ, предѣдатель "Акад. Кружка".

Піратынцѣвъ. Спаси-Богъ Вамъ Всю. Добрію!

— В. Іллініцкій.

— На церковь въ Острівѣ підъ Перемышлемъ жертвували: 1) о дръ Іос. Мѣльницкій, вицеректоръ львівської семінарії 10 зр. 2) о. Ант. Матюкъ зъ Ляшків 5 зр. 3) п. Еман. Сигеричъ зъ Чернівцівъ 2 зр. 4) о. Київницкій зъ Бердичівка 2 зр. 5) о. Ант. Чапельський зъ Добровілля 1 зр. и 6) о. Корн. Гумецкій 1 зр.

— Въ надѣї, що Преч. Духовенство обохъ епархій докине свою ленту на таку важну цѣль, якъ здвигненіе церкви зъ упадку, тымъ скорше, що вже чимъ разъ бльше домагається поратунку, якъ той чоловѣкъ, котрый зложеній болізною на постоли вилагає руки, щоби ему подати лѣкарство, не перестаю и я по третій вже разъ просити Васъ Всю. отцѣ и Ви. панове, о жертвахъ на бѣду моїхъ церкви. Даї Господи, щоби слова Спасителя "Прощай и дасть Вамъ" и въ сїмъ случаю відповідь оправдалися. — Острівъ, посл. почта Перемышль. Іллія Олексінъ, душпастирь.

— Товариство господарско-промислове въ Станиславовѣ. Зарядъ отбуло 7 падолиста 5 т. засѣдань. Заповідано дальший зголосившися агентурамъ въ: Золот. Потоць, Болшівчики, Козловъ, Попельники, Малкуличи, Воли мігровій, Копичинчи, Мельничи, Галичи, Кобиця, Любачевъ, Тлустомъ, Коломыї, Ягольчи, Хировъ, Радеховъ, Мужиловичи, Борисъ, Городенкій, Заваловъ, Коссовъ, Илавчу — и вислано виструкції. — Принято до вѣдомости: письмо торговъ комітати въ Чернівціяхъ зъ жалобами та заліненіемъ, що всѣ свій публікації буде присылати зарядовъ, и письмо о. Петровскаго зъ Москальвки съ вѣстю, що постоли вилагає руки, щоби ему подати лѣкарство, на будь-якій випадокъ.

— Товариство господарско-промислове въ Станиславовѣ. Зарядъ отбуло 7 падолиста 5 т. засѣдань. Заповідано дальший зголосившися агентурамъ въ: Золот. Потоць, Болшівчики, Козловъ, Попельники, Малкуличи, Воли мігровій, Копичинчи, Мельничи, Галичи, Кобиця, Любачевъ, Тлустомъ, Коломыї, Ягольчи, Хировъ, Радеховъ, Мужиловичи, Борисъ, Городенкій, Заваловъ, Коссовъ, Илавчу — и вислано виструкції.

— Товариство господарско-промислове въ Станиславовѣ. Зарядъ отбуло 7 падолиста 5 т. засѣдань. Заповідано дальший зголосившися агентурамъ въ: Золот. Потоць, Болшівчики, Козловъ, Попельники, Малкуличи, Воли мігровій, Копичинчи, Мельничи, Галичи, Кобиця, Любачевъ, Тлустомъ, Коломыї, Ягольчи, Хировъ, Радеховъ, Мужиловичи, Борисъ, Городенкій, Заваловъ, Коссовъ, Илавчу — и вислано виstrukції.

— Товариство господарско-промислове въ Станиславовѣ. Зарядъ отбуло 7 падолиста 5 т. засѣдань. Заповідано дальший зголосившися агентурамъ въ: Золот. Потоц

